

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/161/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813225208
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Schromová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813225208.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Jarmilou Schromovou v právnej veci navrhovateľa: F. P., nar. X.X.XXXX, bytom W., E. XXX/XX, zast. Mgr. Vladimírom Luptákom, advokátom so sídlom Prievidza, Námestie slobody 10, proti odporkyni: Y. P., nar. XX.XX.XXXX, rodená W., bytom C., W. XXX, zast. JUDr. Margarétou Polčíkovou, advokátkou so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova 3/A-404/4. poschodie, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

Vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov tak, že do výlučného vlastníctva navrhovateľa prikazuje :

položku č. 1/ - jednoizbový byt č. X na druhom poschodí vo vchode č. XX v bytovom dome súpisné číslo XXX na parcele č. XXX, nachádzajúci sa v k. ú. W., zápis v LV č. XXXX a podiel na spoločných častiach, spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku parc. č. XXX, zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX mX a parc.č. XXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX m2, o veľkosti podielu XXXX/XXXXXX v hodnote XX.XXX,- eur, položku č. X - umývačku riadu N. v hodnote XXX,- eur, položku č. 3- elektrickú rúru K. v hodnote XXX,- eur, položku č. 4- varnú dosku L. v hodnote XXX,- eur, položku č. X - chladničku K. v hodnote XXX,- eur, položku č. 6- rýchlovarnú kanvicu X. v hodnote X,- eur, položku č. X - X ks stoličiek v hodnote spolu XXX,- eur, položku č. 8- obývaciu stenu prírodnú v hodnote XXX,- eur, položku č. X - stôl v obývačke v hodnote XX,- eur, položku č. XX - televízor F. v hodnote XX,-eur, položku č. XX - reprosúpravu X ks X. v hodnote XX,- eur, položku č. XX- notebook Y. v hodnote XXX,- eur, položku č. XX - rohová sedačka béžová v hodnote XXX,- eur, položku č. XX-sklenenú skriňu v hodnote XX,- eur, položku č. XX - X ks detské váleudy v hodnote XXX,- eur, položku č. XX - skriňu v hodnote XXX,- eur, položku č. XX - manželskú posteľ v hodnote XXX,- eur, položku č. XX - komodu v hodnote XXX,- eur, položku XX - X ks matrace v hodnote XXX,- eur, položku č. XX - botník v hodnote XX,- eur, položku XX - osobné motorové vozidlo Q. E. X,X S. PD XXX EC v hodnote XXXX,- eur, položku č. XX - T. rekordér F. v hodnote XXX,- eur, položku č. XX - fritovací hrniec v hodnote XX,- eur, položku č. XX - práčku K. v hodnote XXX,- eur, položku č. XX - digestor v hodnote XX,- eur, položku č. 34 - rádio v kuchyni v hodnote 20,- eur, položku č. 36 - zrkadlo v chodbe v hodnote 10,- eur, položku č. 35 - odšťavovač Philips v hodnote 50,- eur, položka č. 37 - fotoaparát Panasonic v hodnote 50,- eur, položka 38 - kamera Sony v hodnote 200,- eur, t.j. veci spolu v hodnote 22.888,- eur.

Odporkyni z titulu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov prikazuje do výlučného vlastníctva:

položku č. 13 - tlačiareň Epson farebnú v hodnote 60,- eur, položku č. 24 - eliptikal v hodnote 100,- eur, položku č. 25 - DVD prehrávač Sencor v hodnote 50,- eur, položku č. 27 - hriankovač v hodnote 5,- eur, položku č. 28 - sendvičovač v hodnote 5,- eur, t.j. veci spolu v hodnote 220,- eur.

Navrhovateľ je povinný vydať odporkyni hnutelné veci patriace do jej výlučného vlastníctva, a to položku č. XX - zariadenie detskej izby, a to X ks skrine (skriňa so zásuvkami a skriňa s otvorenými poličkami), komodu, skrinku na stenu s poličkami nadobudnuté v roku 2008, položku č. 29 - kuchynský robot Moulinex nadobudnutý v roku 2004, položku č. 42 - kuchynskú linku so stolom nadobudnuté v roku 2012, položku č. 43 - obedovú súpravu sadu hnedú nadobudnutú v roku 2002, položku č. 44 - obedovú

súpravu sadu bielu nadobudnutú v roku 2002, položku č. 45 obedovú súpravu - sadu bielo kvetovanú nadobudnutú v roku 2002, položku č. 46 - žehličku ETA nadobudnutú v roku 2002, položku č. 47 - kuchynský príbor nadobudnutý v roku 2002, položku č. 48 - čierny zapekací hrniec nadobudnutý v roku 2010, položku č. 49 - 5 ks zapekacích misiek, bábovkovú formu, modré sklenené misy na šaláty 5 ks, všetko nadobudnuté v roku 2002, položku č. 50 - ručný mixér ETA s príslušenstvom nadobudnutý v roku 2002, položku č. 51 - súpravu kuchynských hrncov nadobudnutú v roku 2002, a to v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V prevyšujúcej časti návrh zamieťa.

Navrhovateľ je povinný z titulu úplného vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov zaplatiť odporkyni 9.969,30 eur, a to v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť štátu na účet vedený v Slovenskej pošte, a.s. súdny poplatok vo výške 346,50 eur, v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Odporkyňa je povinná zaplatiť štátu na účet vedený v Slovenskej pošte, a.s. súdny poplatok vo výške 346,50 eur, v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný nahradiť štátu trovy konania na účet Okresného súdu Prievidza vo výške 15,14 eur, v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.

Odporkyňa je povinná nahradiť štátu trovy konania na účet Okresného súdu Prievidza vo výške 15,14 eur, v lehote jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia.

Navrhovateľ je povinný nahradiť odporkyni trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia spolu vo výške 1.463,03 eur, a to na účet zástupkyne odporkyne JUDr. Margarety Polčíkovej, advokátky so sídlom Prievidza, Hviezdoslavova 3/A-404/4. posch., v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa podaným návrhom doručeným súdu 29.11.2013 domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvode s odporkyňou, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 9P 72/2012-190 z 15.5.2013, ktoré rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 19.6.2013. Uviedol, že za právneho trvania manželstva od 5.10.2002 až do jeho právoplatného skončenia dňom 19.6.2013 nadobudli veci uvedené pod položkou č. 1-38 tak ako sú uvedené a označené vo výroku tohto rozhodnutia, ktoré tvoria masu BSM. V súvislosti s položkou č. X jednoizbovým bytom č. X v bytovom dome súp. č. XXX v W. uviedol, že predmetný byt bol zakúpený v roku XXXX za sumu 180.000,-Sk, ktorú finančnú čiastku mu dali jeho rodičia ako výlučný dar pre neho. Celková hodnota vecí patriacich do masy BSM, ktorých zostatkovú hodnotu určili voľnou úvahou, predstavuje 17.808,- eur, výlučne pre navrhovateľa darovali jeho rodičia na kúpu bytu a jeho rekonštrukciu sumu 10.029,- eur, takže hodnota upravenej masy BSM je 7.779,- eur a polovičný podiel každého z účastníkov predstavuje 3.889,50 eur. Keďže odporkyni by boli prikázané veci do výlučného vlastníctva uvedené pod položkou 13, 24, 25, 27, 28, 31, 35, 37,38 v celkovej hodnote 660,- eur, navrhovateľ by jej mal vyplatiť 3.229,50 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že veci uvedené pod ostatnými položkami by súd prikázal do jeho výlučného vlastníctva. Uviedol, že mal záujem o vyporiadanie BSM i dohodu, v súvislosti s čím zaslal odporkyni list z 5.11.2013, odporkyňa prostredníctvom zástupkyne na tento pokus o zmier reagovala, k dohode však nedošlo, preto navrhol podanému návrhu vyhovieť. Po vykonanom dokazovaní navrhovateľ navrhol, aby do výlučného vlastníctva odporkyne boli prikázané hnutelné veci, o ktorých sa účastníci dohodli, teda položky č. 13, 24, 25, 27, 28, 36, 38 a 39, pričom celková hodnota masy BSM na základe toho ako sa dohodli účastníci a ako bolo vykonané znalecké dokazovanie na cenu bytu, predstavuje spolu 23.878,- eur. V konaní bolo preukázané, že ako výlučný dar na predmetný byt, ktorý patrí do masy BSM, navrhovateľ dostal kúpnu cenu a rodičia zaplatili rekonštrukciu tohto jednoizbového bytu spolu v hodnote 9000,-eur, teda do masy BSM patrí suma 14.878,- eur, na základe čoho polovičný podiel každého z účastníkov je 7.439,- eur a po odpočítaní hodnoty vecí, ktoré bude mať vo svojom vlastníctve odporkyňa z titulu úplného vyporiadania by jej mal navrhovateľ zaplatiť sumu 6.779,-eur, ktorú jej vyplatí v lehote 3 mesiacov. Náhradu trov konania nežiadal priznať a navrhol o trovách rozhodnúť tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Odporkyňa s podaným návrhom nesúhlasila. Uviedla, že nesúhlasí so zostatkovou hodnotou jednoizbového bytu 10.000,- eur. Predmetný byt bol zrekonštruovaný, ale za spoločné náklady a peniaze účastníkov. Nie je pravda, že by rekonštrukciu financovali rodičia navrhovateľa. Tiež nie je pravdivé tvrdenie, že byt bol kúpený za čiastku 180.000,- Sk, ktoré im dali jeho rodičia. Byt navrhla prikázať do výlučného vlastníctva navrhovateľa, do jej výlučného vlastníctva navrhla prikázať hnutelné veci pod bodom 13, 24, 27, 28 a ostatné hnutelné veci prikázať do výlučného vlastníctva navrhovateľa. Podľa nej celková hodnota vecí patriacich do BSM predstavuje 23.261,14 eur, odporkyňa bude mať veci v hodnote 220,- eur na základe čoho by jej mal navrhovateľ vyplatiť 11.410,57 eur. Zároveň žiadala vydať hnutelné veci, ktoré patria do jej výlučného vlastníctva a nepatria do BSM, a to veci pod položkou č. 42 až 51 uvedených vo výroku tohto rozhodnutia. Po vykonanom dokazovaní zástupkyňa odporkyne uviedla, že do výlučného vlastníctva odporkyne navrhla prikázať hnutelné veci pod položkou 13, 24,25,27,28, ostatné hnutelné veci ako i jednoizbový byt v Bystričanoch navrhla prikázať do výlučného vlastníctva navrhovateľa. Podľa nich celé BSM má hodnotu 23.261,14 eur, odporkyňa má veci v hodnote 220, eur, pričom navrhovateľ by jej mal doplatiť sumu 11.410,57 eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Taktiež trvala na návrhu v časti o vydanie hnutelných vecí pod položkou č. 17, 29 a č. 42 až 51 tak ako sú uvedené vo výroku rozhodnutia. Zároveň žiadala priznať náhradu trov konania spolu vo výške 3657,57 eur.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, nižšie uvedených svedkov, listinnými dôkazmi pripojenými v spise 16C 161/2013 a zistil nasledovný skutkový stav:

Z rozsudku Okresného súdu Prievidza 9P 72/2012 - 190 z 15.5.2013 mal súd preukázané, že manželstvo účastníkov bolo rozvedené citovaným rozhodnutím, pričom maloleté deti, a to I. P., nar. XX.X.XXXX a Y. P., nar. XX.X.XXXX, boli na čas po rozvoде zverené do osobnej starostlivosti matky, teda odporkyne a navrhovateľ bol zaviazaný platiť na ich výživu mesačne sumou spolu vo výške 200,- eur. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť v časti o rozvoде dňa 19.6.2013.

Zo zhodných prednesov účastníkov i citovaného rozsudku o rozvoде súd zistil, že títo nežijú v spoločnej domácnosti od októbra 2012.

V súvislosti so spornou položkou č. X - jednoizbovým bytom č. X vo vchode XX, v bytovom dome súp. číslo XXX je potrebné uviesť, že navrhovateľ v podanom návrhu tvrdil, že uvedený byt patrí do W. účastníkov, pričom bol zakúpený v roku XXXX za sumu XXX.XXX,- Sk, pričom túto fin. čiastku mu dali jeho rodičia ako výlučný dar pre neho. Taktiež v predžalobnej výzve z 5.11.2013 navrhovateľ predmetný byt zaradil do masy BSM, pričom vo výzve uviedol, že byt bol zrekonštruovaný, vymenené okná v hodnote 1054,- eur, čo zaplatili rodičia navrhovateľa a ďalej bola vykonaná rekonštrukcia kúpeľne a električky vo výške 3000,- eur, ktorú taktiež zaplatili rodičia navrhovateľa, pričom sa jednalo o výlučný dar pre jeho osobu. V uvedenej výzve nebolo uvedené, že by na zaplatenie kúpnej ceny bytu rodičia navrhovateľa tomuto darovali sumu 180.000,- Sk. Na pojednávaní konanom 23.6.2014 navrhovateľ tvrdil, že byt bol kúpený za sumu 180.000,- Sk, z čoho 170.000,- Sk mu darovali jeho rodičia dva dni pred podpisom zmluvy, pričom doplatok do zvyšku kúpnej ceny bytu 10.000,-Sk zaplatili s odporkyňou zo spoločných prostriedkov. Ďalej tvrdil, že predmetný byt v rokoch 2010-2011 zrekonštruovali, pričom otec zakúpil okná v hodnote 1054,39 eur a zároveň vykonali rekonštrukciu kúpeľne a elektriny, na čo mu dali rodičia peniaze v sume 1675,- eur, ktoré finančné prostriedky žiadal zohľadniť pri vyporiadaní BSM. Odporkyňa v súvislosti s kúpou bytu uviedla, že byt kupovali za sumu 170.000,- Sk, nesúhlasila s tým, že rodičia navrhovateľa darovali navrhovateľovi sumu 170.000,- Sk na kúpu bytu. Uviedla, že to bola pôžička im obom, pôžičku však vrátili v dvoch splátkach a to tak, že 70.000,- Sk im zaplatili v hotovosti približne 3 mesiace po kúpe bytu a druhú splátku v sume 100.000,- Sk im vrátili v roku 2012, keď sa predal trojizbový byt, ktorý vlastnili s navrhovateľom spoločne v Českej republike. Prvých 70.000 -Sk vrátili z peňazí, ktoré mali na účte v ČR, pričom pôvodne boli peniaze určené na kúpu auta, tieto peniaze však vrátili rodičom a na auto si zobrali pôžičku. Ohľadom okien, ktoré sa vymenili pri rekonštrukcii jednoizbového bytu uviedla, že okná sa síce kupovali na meno otca navrhovateľa, tieto však boli zaplatené z ich finančných prostriedkov, pričom na meno otca navrhovateľa sa kupovali z dôvodu, že žili v ČR a mali by problém vybavovať dodávku okien. Obaja účastníci súhlasili s prikázaním predmetného bytu do vlastníctva navrhovateľa. Na zistenie všeobecnej hodnoty predmetného bytu navrhli nariadiť znalecké dokazovanie. Na základe toho súd vo veci nariadil znalecké dokazovanie, pričom znalec Ing. Adolf Daubner v znaleckom posudku č. 173/2015 z 12.8.2015 určil cenu predmetného bytu s príslušenstvom, vrátane ceny podielu na spoločných častiach, zariadeniach a pozemku, spolu v hodnote 15.500,- eur, s ktorou všeobecnou hodnotou predmetného bytu s prísl., obaja účastníci zhodne súhlasili.

Zo zmluvy o prevode vlastníctva bytu z 13.8.2008 / č.l. 61 spisu / mal súd preukázané, že na základe uvedenej zmluvy obaja účastníci kúpili a nadobudli do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov byt č. X vo vchode č. XX na druhom poschodí v bytovom dome súp. č. XXX s prísl., a to za kúpnu cenu XXX.XXX,- Sk, ktorá bola zaplatená predávajúcim pred podpisom zmluvy o prevode bytu.

Z výsluchu svedka U. W., otca odporkyne, súd zistil, že podľa uvedeného svedka účastníci kupovali predmetný jednoizbový byt za sumu 170.000,- Sk. Uviedol, že prvú splátku 70.000,- Sk zaplatili ešte predtým, ako predali byt v ČR a druhú splátku 100.000,- Sk zaplatili po predaji bytu v ČR, teda z peňazí, ktoré získali z predaja bytu v ČR. Uviedol, že nevie, či si v tej súvislosti požičiavali nejaké peniaze od rodičov navrhovateľa. Čo sa týka rekonštrukcie jednoizbového bytu uviedol, že rekonštrukcia sa robila z finančných prostriedkov, ktoré mali našetrené, ako aj z predaja bytu v ČR. Svedok ďalej uviedol, že nemá žiadnu vedomosť o tom, že by navrhovateľovi rodičia darovali navrhovateľovi nejaké finančné prostriedky. Svedok uviedol, že on dcére, t.j. odporkyni, pomohol tak, že pre ňu vyrobil nábytok do detskej izby, kuchynskú linku a poloblúkovitý stôl do kuchyne, keďže je vyučený ako stolár. Uviedol, že urobil nákras, ktorý zanesol do firmy do Partizánskeho, kde mu narezali dosky, následne dosky priviezol k nemu domov, kde ich ohranil, navrtal diery, skrinky zmontoval a následne zaviezol do bytu. Uviedol, že on vtedy ešte nemal vyplatené fin. prostriedky z výplaty, preto dcéra, t.j. odporkyňa za tieto dosky zaplatila z ich účtu, potom jej to všetko však preplatil a zaplatil celkovo za kuchynskú linku a stôl do kuchyne 1300,- eur. Z jeho strany to bol dar pre jeho dcéru. Takto vyrobil i kuchynský stôl do kuchyne a nábytok do detskej izby, za materiál zaplatili spolu s manželkou, bol to dar pre dcéru. Navrhovateľ mu pomáhal už iba pri montáži kuchyne, s detskou izbou mu nepomáhal, tá bola hotová. Uviedol, že kuchynskú linku a stôl vyrobil niekedy začiatkom roka 2012, detskú izbu ešte v období, keď bývali v ČR. Z výsluchu svedkyne M. W., matky odporkyne, súd zistil, že podľa uvedenej svedkyne jednoizbový byt účastníci kupovali tak, že peniaze na kúpu bytu im dali rodičia navrhovateľa s tým, že tieto peniaze im potom účastníci vrátili. Sumu 70.000,- Sk im vrátili po určitom čase po kúpe bytu a 100.000,- Sk im vrátili, keď predali byt v ČR. Svedkyňa uviedla, že to vie od dcéry, že peniaze rodičom navrhovateľa vracali. Taktiež si svedkyňa pamätá, že i rodičia navrhovateľa sa pred ňou vyjadrili, že tieto peniaze im iba požičali. Podľa nej rekonštrukciu jednoizbového bytu robili účastníci z finančných prostriedkov, ktoré mali našetrené. Svedkyňa potvrdila, že jej manžel, t.j. otec odporkyne, vyrobil pre odporkyňu kuchynskú linku ako dar od nich, za materiál na kuchynskú linku najprv zaplatila dcéra, potom jej to preplatili. Bolo to spolu okolo 1300,- eur. Otec odporkyne tiež vyrobil pre odporkyňu ako dar i detskú izbu, ktorá pozostávala z komody, otváraciej skrine, skrinky s poličkami. Otec odporkyne tiež vyrobil pre ňu i stôl do kuchyne z toho istého materiálu ako kuchynskú linku. Materiál na detskú izbu kupovali oni s manželom. Svedkyňa ďalej uviedla, že keď sa k nim odporkyňa po rozvode s navrhovateľom prisťahovala, neprinesla si veci ako kuchynský robot Moulinex, odšťavovač Philips, fotoaparát Philips, kameru Sony. Svedkyňa uviedla, že dcéru odsťahovali z trojizbového bytu 4.10.2012, ona si zobrala len veci pre deti, zopár svojich vecí, potom ten byt už nenavštevovala. Všetko si musela pokúpiť nové. Svedkyňa potvrdila, že kuchynský robot Moulinex daroval odporkyni ako svadobný dar jej brat U. W., ostatné veci, o ktorých hovorila, boli spoločné a zostali v byte u navrhovateľa.

Z výsluchu svedka Q. P., otca navrhovateľa, súd zistil, že podľa uvedeného svedka sa účastníci rozhodli kúpiť jednoizbový byt v W., a keďže nemali dostatok financií, tak on poskytol navrhovateľovi ako synovi dar na kúpu bytu v sume 170.000,- Sk v roku 2008. Podľa neho byt stál 170.000,- Sk. Následne doplnil, že peniaze im neboli požičané, boli z ich strany darované synovi, t.j. navrhovateľovi. Svedok ďalej uviedol, že v nasledujúcom období im účastníci tieto finančné prostriedky nevracali. Svedok tiež uviedol, že pri rekonštrukcii jednoizbového bytu poskytol na prerábku bytu a konkrétne na výmenu okien sumu okolo 1050,- eur, pričom v nasledujúcom období s manželkou financovali aj rekonštrukciu jednoizbového bytu v sume okolo 1600,- eur. Financoval to tak, že navrhovateľ mu povedal, čo bude koľko stáť a on mu na to dával peniaze v hotovosti, nevedol o tom žiadnu evidenciu. Pri rekonštrukcii sa robila prerábka vody, odpadu, elektriny, murárske práce, sprchový kút, do kuchyne sa dával gumolit, ďalej prebehla rekonštrukcia chodby, do kúpeľne sa dávala nová dlažba aj obklady, do bytu boli dané nové zárubne, jedny dvere do kúpeľne a tiež sa menili batérie a komplet celá voda. Svedok ďalej uviedol, že chceli stavať garáž, preto dal v roku 2009 peniaze synovi na kúpu plastových okien. V súvislosti s príklepovou vŕtačkou a uťahovačkou uviedol, že tieto veci kupoval on za svoje peniaze, príklepová vŕtačka sa dokonca pokazila, musel ju reklamovať v Baumaxe. Na otázku, či si po odchode odporkyne navrhovateľ ponechal odšťavovač Philips, fotoaparát, kameru, uviedol, že sa k tomu vyjadriť nevie, nakoľko do bytu veľmi nechodil. Uvedený svedok v súvislosti s kuchynskou linkou v trojizbovom byte účastníkov uviedol, že kuchynská linka bola vymeraná, nakreslená otcom odporkyne, materiál narezali v Partizánskom, doviezlo sa to k otcovi odporkyne, kde sa to postupne skladalo, skladal to otec odporkyne, chodil tam pomáhať aj navrhovateľ, spolu páskovali, vrtali diery. Po skompletizovaní sa to doviezlo do

Bystričian, kde to montovali priamo do kuchyne. Svedok sa nevedel vyjadrovať, kto platil za materiál. Svedok potvrdil, že takýmto spôsobom bol vyrobený i kuchynský stôl, čo sa týka zariadenia detskej izby uviedol, že váľandy do detskej izby boli kupované nové, nábytok bol skompletizovaný u otca odporkyne. Svedok sa nevedel vyjadriť, kto kupoval materiál na výrobu nábytku do detskej izby.

Z výsluchu svedkyne Libuši Masárovej, matky navrhovateľa, súd zistil, že podľa uvedenej svedkyne účastníci kúpili jednoizbový byt za sumu 170.000,- Sk, pričom peniaze na kúpu bytu dali synovi, t.j. navrhovateľovi v sume 170.000,- Sk. Uviedla, že vtedy vybrali z banky 350.000,- Sk a ďalších 170.000,- Sk dali ich dcére, oni si s manželom ponechali 10.000,- Sk. Svedkyňa ďalej uviedla, že účastníkom financovali plastové okná v jednoizbovom byte ako i prerábku bytu, najmä kúpeľne a kuchyne, potvrdila, že i účastníci si niečo financovali pri rekonštrukcii bytu, väčšinu však financovali oni s manželom. Svedkyňa potvrdila, že kuchynská linka do trojizbového bytu sa montovala u otca odporkyne, kto hradil náklady na linku sa vyjadriť nevedela. Svedkyňa uviedla, že má vedomosť, že navrhovateľ kupoval aj nejaké okná na garáž, nevedela sa vyjadriť, kde sa nachádzajú. Rekonštrukcia bytu sa robila tak, že navrhovateľ povedal, čo treba kúpiť, oni mu dali peniaze a on to potom zakúpil. Rekonštrukcia jednoizbového bytu bola dokončená približne v období, keď predali byt v ČR. V súvislosti s príklepovou vŕtačkou a uťahovačkou uviedla, že tieto veci kupoval navrhovateľ, peniaze na to však dal jej manžel, boli to kupovať spoločne. Vŕtačka a uťahovačka sú teda ich, jej a jej manžela. Svedkyňa uviedla, že nevidela, že by u syna v byte zostal odšŕavovať, fotoaparát a kamera. V súvislosti s poskytnutím sumy 170.000,- Sk uviedla, že sa jednalo o dar výlučne synovi, t.j. navrhovateľovi, účastníci im z toho nikdy nevracali žiadnu finančnú sumu.

Z výsluchu svedkyne Renáty Žiškovej, sestry navrhovateľa, súd zistil, že podľa uvedenej svedkyne jednoizbový byt v Bystričanoch bol zakúpený z finančných prostriedkov, ktoré poskytli ich rodičia navrhovateľovi ako dar. Vždy keď darovali nejaké peniaze jej, darovali peniaze aj bratovi, t.j. navrhovateľovi, tak to bolo aj v minulosti ohľadom sumy 100.000, Sk a aj v období keď mu darovali 170.000,- Sk na kúpu bytu. Vtedy darovali peniaze aj jej, a to v sume 170.000,- Sk. Svedkyňa potvrdila, že rekonštrukcia jednoizbového bytu sa financovala z finančných prostriedkov rodičov, ktorí minimálne zakupovali okná do jednoizbového bytu a taktiež nejaký ďalší materiál. Jej manžel ako murár tam robil stavebné práce, od manžela vie, že ich otec platil tieto niektoré náklady. Okná boli v hodnote približne 1000,- eur, ostatné položky uviesť nevedela. Svedkyňa uviedla, že navrhovateľ kupoval aj dve plastové okná, pravdepodobne ich aj zaplatil, nevedela to presne uviesť.

Z výsluchu svedka Jána Belorita, brata odporkyne, súd zistil, že podľa uvedeného svedka účastníci kupovali jednoizbový byt v W. za sumu 170.000,- Sk, ktorú sumu im zapožičali rodičia navrhovateľa za podmienky, že im peniaze vrátia. Tieto peniaze im boli vrátené v sume 70.000,- Sk a 100.000, Sk. Podľa svedka rekonštrukciu jednoizbového bytu financovali účastníci, teda sestra s manželom, podľa neho z peňazí, ktoré získali z predaja bytu v ČR. Materiál na kuchynskú linku zakúpil ich otec a bol to dar sestre. Svedok potvrdil, že i nábytok do detskej izby robil ich otec, ktorý je stolár, bol to dar pre sestru, ktorý zakúpil materiál aj to vyrobil. Svedok potvrdil, že približne 3 dni po jej odchode z bytu od navrhovateľa bol so sestrou, t.j. odporkyňou v predmetnom byte len on sám, kedy zobrali prenosný DVD prehrávač, hriankovač, sendvičovač a tlačiareň, detské veci, osobné veci odporkyne a nejaké hračky. Ostatné všetko ostalo v byte, čo aj nafotil. V nasledujúcom období si odporkyňa už nebola brať nijaké veci v predmetnom byte. Podľa neho odporkyňa odišla z bytu 4.10.2012, následne boli v byte 6. alebo 7.10.2012.

Z výsluchu svedka Milana Žišku, manžela sestry navrhovateľa, súd zistil, že podľa uvedeného svedka jednoizbový byt v W. kupovali účastníci, dal im na to peniaze svokor, teda otec navrhovateľa. Podľa neho sa jednalo o dar, menovaný svedok uviedol, že v tom období otec navrhovateľa daroval peniaze i jeho manželke, a to sumu okolo 170.000,- Sk na rekonštrukciu ich domu. Svedok uviedol, že v uvedenom jednoizbovom byte účastníkov všetky murárske práce pri rekonštrukcii tohto jednoizbového bytu robil on spolu s kamarátmi, táto rekonštrukcia sa robila jeden alebo dva roky po kúpe tohto bytu. Rekonštrukcia prebiehala tak, že sa s účastníkmi tohto konania dohodol ako to má vyzerať, materiál potom kupoval on, teda svedok a peniaze mu na to dával svokor, teda otec navrhovateľa. Ako sa potom dohodol s účastníkmi, či mu to preplácali, k tomu sa vyjadriť nevedel. Následne svedok upresnil, že dokupoval len chýbajúci materiál pri rekonštrukcii, a to omietku, lepidlá, sieťky, kocky. Potvrdil, že obkladačky, sprchovací kút, interiérové dvere doniesli a kúpili účastníci. To, čo dokupoval svedok, mu vždy preplatil svokor, teda otec navrhovateľa, to, či sa potom oni finančne dorovnali, uviesť nevedel. Na otázku, kto financoval okná na byte uviedol, že vie, že chodil okolo toho svokor. Čo sa týka okien na garáž, kupoval ich navrhovateľ za sumu okolo 50,- eur za jeden kus. Svedok potvrdil, že príklepovú vŕtačku kupoval svokor.

Navrhovateľ v prítomnosti uvedeného svedka uviedol, že materiál, ktorý potrebovali pri rekonštrukcii bytu zakupovali aj zo spoločných finančných prostriedkov s odporkyňou. Potom mu to však otec preplatil. Z výsluchu svedkyne Y. T. súd zistil, že menovaná bola pôvodnou výlučnou vlastníčkou bytu č. X vo vchode XX v W., predala ho v auguste XXXX manželom P., t.j. účastníkom tohto konania, a to za kúpnu cenu 170.000,- Sk. Kúpna cena jej bola vyplatená pri podpise kúpnej zmluvy oboma účastníkmi, teda manželmi Masárovými.

Zo zápisnice o pojednávaní č.k. 9P 72/2012 z 16.4.2013, v konaní vedenom na tunajšom súde, súd zistil, že v tom konaní svedkyňa p. D. P., t.j. matka navrhovateľa, uviedla nasledovné: „My sme im predtým darovali jednoizbový byt, opravujem kúpili, potom na ten jednoizbový byt dali peniaze aj oni, ten trojizbový sme im darovali my s manželom. Predtým sme dali 100.000, -Sk na prerábku bytu do Brna a pomáhal im tam náš zať, synov švagor, lebo je murár“.

Podľa § 149 ods. 1, 3 Občianskeho zákonníka v platnom znení, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150. Ak sa vyporiadanie nevykoná dohodou, vykoná ho na návrh niektorého z manželov súd.

Podľa § 150 cit. zákona, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

Vychádzajúc zo skutkových zistení v predmetnej veci a cit. ustanovení zákona, súd po zistení predmetu vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov, toto vyporiadal tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti rozsudku. Pri samotnom vyporiadaní platí zásada rovnosti podielov oboch manželov. V predmetnej veci súd nezistil žiadne okolnosti, ktoré by mohli odôvodniť nerovnosť podielov oboch účastníkov, preto bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov vyporiadal v zmysle uvedených zákonných zásad.

Ďalej je potrebné uviesť, že v konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov v zásade platí, že súd vyporiadava len tie veci (majetok) patriace do tohto spoluvlastníctva, ktoré účastníci urobili predmetom konania. Ak žiaden z účastníkov nepožiadal o to, aby mu bola vrátená určitá suma z jeho oddelených prostriedkov na získanie spoločnej veci, resp. alebo aby sa nahradilo čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na osobný majetok jedného z manželov, bolo by prekročením návrhu, nad rámec ustanovenia § 153 ods. 2 O.s.p., pokiaľ by súd takýto zápočet vykonal.

V priebehu tohto konania sa účastníci dohodli na rozsahu nasledovných vecí patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov ako i na ich zostatkových hodnotách, pričom položku č. 2 - umývačku riadu Zanussi v hodnote 400,- eur, položku č. 3- elektrickú rúru Whirlpool v hodnote 330,- eur, položku č. 4- varnú dosku Gorenje v hodnote 350,- eur, položku č. 5 - chladničku Whirlpool v hodnote 120,- eur, položku č. 6- rýchlovarnú kanvicu Sencor v hodnote 8,- eur, položku č. 7 - 6 ks stoličiek v hodnote spolu 150,- eur, položku č. 8- obývaciu stenu prírodnú v hodnote 100,- eur, položku č. 9 - stôl v obývačke v hodnote 50,- eur, položku č. 10 - televízor Philips v hodnote 50,-eur, položku č. 11 - reproduktory 6 ks Sencor v hodnote 30,- eur, položku č. 12- notebook Acer v hodnote 370,- eur, položku č. 14 - rohová sedačka béžová v hodnote 250,- eur, položku č. 15- sklenenú skriňu v hodnote 30,- eur, položku č. 16 - 2 ks detské váleny v hodnote 250,- eur, položku č. 18 - skriňu v hodnote 300,- eur, položku č. 19 - manželskú posteľ v hodnote 300,- eur, položku č. 20 - komodu v hodnote 200,- eur, položku 21 - 2 ks matrace v hodnote 200,- eur, položku č. 22 - botník v hodnote 30,- eur, položku 23 - osobné motorové vozidlo Škoda Octavia 1,4 Tdi PD 642 EC v hodnote 3200,- eur, položku č. 26 - DVD rekordér Philips v hodnote 150,- eur, položku č. 30 - fritovací hrniec v hodnote 20,- eur, položku č. 32 - práčku Whirlpool v hodnote 150,- eur, položku č. 33 - digestor v hodnote 20,- eur, položku č. 34 - rádio v kuchyni v hodnote 20,- eur, položku č. 36 - zrkadlo v chodbe v hodnote 10,- eur, obaja účastníci zhodne navrhli prikázať navrhovateľovi a ďalej veci, a to položku č. 13 - tlačiareň Epson farebnú v hodnote 60,- eur, položku č. 24 - eliptikal v hodnote 100,- eur, položku č. 25 - DVD prehrávač Sencor v hodnote 50,- eur, položku č. 27 - hriankovač v hodnote 5,- eur, položku č. 28 - sendvičovač v hodnote 5,- eur, zhodne účastníci navrhli prikázať odporkyňi.

Účastníci sa zhodli na tom, že i veci pod položkou č. 43 až 51 tak ako sú uvedené vo výroku rozhodnutia, a to položku č. 43 - obedovú súpravu sadu hnedú nadobudnutú v roku 2002, položku č. 44 - obedovú

súpravu sadu bielu nadobudnutú v roku 2002, položku č. 45 obedovú súpravu - sadu bielo kvetovanú nadobudnutú v roku 2002, položku č. 46 - žehličku ETA nadobudnutú v roku 2002, položku č. 47 - kuchynský príbor nadobudnutý v roku 2002, položku č. 48 - čierny zapekací hrniec nadobudnutý v roku 2010, položku č. 49 - 5 ks zapekacích misiek, bábovkovú formu, modré sklenené misy na šaláty 5 ks, všetko nadobudnuté v roku 2002, položku č. 50 - ručný mixér ETA s príslušenstvom nadobudnutý v roku 2002, položku č. 51 - súpravu kuchynských hrncov nadobudnutú v roku 2002, patria do výlučného vlastníctva odporkyne, keďže ich odporkyňa nadobudla ako svadobný dar a navrhovateľ súhlasil s ich vydaním odporkyni.

Sporné položky zostali položka č. 1 - jednoizbový byt č. X na druhom poschodí vo vchode č. XX v bytovom dome súpisné číslo XXX na parcele č. XXX, nachádzajúci sa v k. ú. W., zápis v LV č. XXXX, položka č. XX - zariadenie detskej izby, položka č. XX kuchynský robot P., o ktorom odporkyňa tvrdila, že zostal u navrhovateľa s čím navrhovateľ nesúhlasil, položka č. 35 odšŕavovač Philips, položka č. 37 fotoaparát Panasonic, položka č. 38- kamera Sony, u ktorých posledných troch položiek sa účastníci dohodli na ich zostatkových hodnotách, odšŕavovač a fotoaparát v hodnote po 50,- eur a kamera v hodnote 200,- eur, avšak podľa vyjadrenia navrhovateľa si ich zobrala odporkyňa a podľa vyjadrenia odporkyne zostali v byte u navrhovateľa. Sporná medzi účastníkmi konania zostala i položka č. 39 - 2 ks plastové okná do garáže, o ktorých odporkyňa tvrdila, že patria do BSM, navrhovateľ tvrdil, že nepatria do BSM a patria do vlastníctva jeho otca, položka č. 40 - príklepová vŕtačka, položka č. 41 - vŕtačka- uťahovačka, o ktorých odporkyňa tvrdila, že patria do BSM, navrhovateľ tvrdil, že patria do výlučného vlastníctva jeho otca a ďalej položka č. 42 - kuchynská linka a stôl (pôvodne zahrnutý tiež pod pol. č. 7), ktoré veci zostali v trojizbovom byte, ktorý majú obaja účastníci v podielovom spoluvlastníctve, o ktorých hnutelných veciach odporkyňa tvrdila, že patria do jej výlučného vlastníctva a navrhovateľ tvrdil, že patria do BSM účastníkov. Sporné medzi účastníkmi taktiež bolo, či navrhovateľ má nárok na náhradu toho, čo zo svojho výlučného vlastníctva vynaložil na spoločný majetok účastníkov, a to konkrétne navrhovateľom tvrdenú sumu vo výške 170.000,-Sk, čo predstavuje v prepočte 5.642,97 eur, ktorú mu podľa neho darovali jeho rodičia na zaplatenie kúpnej ceny jednoizbového bytu a ďalej zohľadnenie vložených investícií, teda finančných prostriedkov navrhovateľa, ktoré mu darovali jeho rodičia, na rekonštrukciu jednoizbového bytu, teda investície spolu v hodnote 2.729,39 eur, z toho na zakúpenie okien 1054,39 eur a rekonštrukciu kúpeľne 1675,- eur .

Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania v súvislosti so spornou položkou č. X - jednoizbovým bytom č. X v bytovom dome súp. č. XXX, zápis v LV č. XXXX v k. ú. W., dospel súd k záveru, že predmetný jednoizbový byt patrí do bezpodielového spoluvlastníctva účastníkov. V tej súvislosti súd poukazuje na tú skutočnosť, že predmetnú nehnuteľnosť účastníci kupovali za právneho trvania manželstva, obaja boli účastníkmi kúpnej zmluvy z XX.X.XXXX, pričom podľa názoru súdu v konaní nebolo presvedčivo preukázané, že na kúpu predmetného bytu použil navrhovateľ výlučne jeho finančné prostriedky, ktoré získal darom od svojich rodičov. V tej súvislosti súd poukazuje na to, že v predžalobnej výzve z X.XX.XXXX navrhovateľ tvrdil, že byt patrí do W. a neuvádzal skutočnosť, že by mu na zaplatenie kúpnej ceny za byt darovali finančné prostriedky jeho rodičia. V uvedenej výzve žiadal len zohľadnenie nákladov na rekonštrukciu, ktorú platili jeho rodičia ako výlučný dar pre neho. S. navrhovateľ na pojednávaní konanom dňa XX.X.XXXX tvrdil, že len časť kúpnej ceny bola splatená z finančných prostriedkov, ktoré mu výlučne darovali jeho rodičia (a to z kúpnej ceny XXX.XXX,-Sk suma XXX.XXX,-Sk). F. konania však bolo preukázané, že kúpna cena bytu bola XXX.XXX,- Sk, pričom odporkyňa tvrdila, že uvedené finančné prostriedky na kúpu bytu im požičali rodičia navrhovateľa, ktoré finančné prostriedky však v nasledujúcom období v celom rozsahu vrátili. I keď v konaní rodičia navrhovateľa, sestra navrhovateľa i manžel sestry navrhovateľa, ktorí boli v konaní vypočutí ako svedkovia vypovedali, že kúpnu cenu na kúpu uvedeného jednoizbového bytu navrhovateľovi v celom rozsahu darovali rodičia navrhovateľa, s prihliadnutím na vyššie uvedené skutočnosti samotným navrhovateľom v predžalobnej výzve, v podanom návrhu o vyporiadanie W., kde tvrdil, že celú kúpnu cenu na byt vo výške XXX.XXX,-Sk mu darovali jeho rodičia a následne na pojednávaní uviedol, že časť z kúpnej ceny platili i zo spoločných finančných prostriedkov a najmä i s prihliadnutím na vyjadrenie matky navrhovateľa do zápisnice o pojednávaní v konaní 9P 72/2012 z 16.4.2013, kedy uviedla, že „My sme im / poznámka teda obom účastníkom/ predtým darovali jednoizbový byt, opravujem kúpili, potom na ten jednoizbový byt dali peniaze aj oni, ten trojizbový sme im darovali my s manželom.“ súd vyhodnotil, že predmetná nehnuteľnosť, a to byt č. X. v bytovom dome súp. č. XXX v k.ú. W., patrí do W. účastníkov. Z výpovede odporkyne, jej matky M. W. i brata odporkyne U. W. vyplýva, že finančné prostriedky, ktoré im poskytli rodičia navrhovateľa na zaplatenie kúpnej ceny bytu, boli iba pôžičkou, čomu nasvedčuje i vyjadrenie matky navrhovateľa do zápisnice o pojednávaní v konaní 9P XX/XXXX z XX.X.XXXX, kedy matka

navrhovateľa uviedla, že na ten jednoizbový byt dali peniaze aj oni, čo nasvedčuje pravdivosti tvrdení odporkyne, že tieto finančné prostriedky rodičom navrhovateľa vrátili. J. nasvedčuje i tá okolnosť, že počas manželstva účastníkov rodičia navrhovateľa darovali obom účastníkom do ich podielového spoluvlastníctva trojizbový byt, pričom ako ekvivalent tohto bezodplatného prevodu neposkytli sestre navrhovateľa žiadnu protihodnotu, pričom keďže sa sestra navrhovateľa i rodičia navrhovateľa vyjadrili, že vždy to, čo dali jednému z detí, dali aj druhému z detí, t.j. navrhovateľovi i jeho sestre, súdu sa javí nevieryhodné, že účastníkom darovali do podielového spoluvlastníctva trojizbový byt a ešte aj zaplatili kúpnu cenu jednoizbového bytu. J. nasvedčuje i tá skutočnosť, že v listine z XX.X.XXXX /č.I. XXX spisu/, ktorou si obaja rodičia navrhovateľa uplatnili voči odporkyňi nárok na vrátenie darovaného spoluvlastníckeho podielu na nehnuteľnosti, a trojizbovom byte č. X vo vchode č. XX bytovom dome súp. č. XXX v k. ú. W. uviedli, že XX.X.XXXX uzavreli s odporkyňou a jej manželom, ich synom, darovaciu zmluvu, v zmysle ktorej odporkyňa a ich synovi darovali do podielového spoluvlastníctva uvedenú nehnuteľnosť, každému v podiely jednej polovice. E. toho uviedli nasledovne: „E. daru citovaného vyššie sme synovi a odporkyňi počas ich manželstva veľakrát pomáhali. A. pomoc spočívala v tom, že sme ich finančne podporovali, resp. za naše finančné prostriedky sme im zakúpili hnuťelné veci. Náš syn s odporkyňou žili dlhodobo v ČR. Po ich prisťahovaní sa z ČR na Slovensko sme im v snahe zabezpečiť bývanie, darovali nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom daru podľa vyššie uvedenej darovacej zmluvy.“ Z uvedeného teda nevyplýva, že by navrhovateľovi darovali sumu 170.000,- Sk na kúpu jednoizbového bytu, doslovne uviedli, že za naše finančné prostriedky sme im zakúpili hnuťelné veci, a teda nie nehnuteľnosť- jednoizbový byt, na základe čoho súd na základe všetkého uvedeného vyhodnotil, že predmetný jednoizbový byt patrí do BSM účastníkov a účastníci za právneho trvania manželstva vrátili rodičom navrhovateľa požičanú sumu vo výške 170.000,- Sk, na základe čoho navrhovateľ nemá nárok na zohľadnenie uvedenej investície pri vyporiadaní BSM účastníkov v tomto konaní.

Čo sa týka ďalšej spornej položky č. 17 - zariadenia detskej izby, z výsledkov vykonaného dokazovania podľa názoru súdu nesporne vyplynulo, že uvedenú nábytkovú zostavu do detskej izby vyrobil na vlastné náklady pre odporkyňu otec odporkyne, čo jednoznačne uviedla vo svojej výpovedi odporkyňa, obaja rodičia odporkyne, brat odporkyne a v podstate i obaja rodičia navrhovateľa, na základe čoho dospel súd k záveru, že zariadenie uvedenej detskej izby nepatrí do BSM účastníkov, patrí do výlučného vlastníctva odporkyne, a preto súd uložil navrhovateľovi vydať odporkyňi zariadenie detskej izby, pozostávajúce z dvoch kusov skríň, komody, skrinky na stenu.

Čo sa týka spornej položky č. 29 - kuchynský robot Moulinex, zo zhodných výpovedí oboch účastníkov súd zistil, že uvedená hnuťelná vec nepatrí do BSM účastníkov, bol to dar výlučne odporkyňi, odporkyňa však žiadala uvedenú vec vydať od navrhovateľa, ktorý tvrdil, že si ho už odporkyňa zobrala. Z výpovede odporkyne i jej brata jednoznačne vyplynulo, že uvedenú hnuťelnú vec si odporkyňa po jej odchode z trojizbového bytu nevzala, na základe čoho súd vyhodnotil, že uvedená hnuťelná vec musela zostať v dispozícii navrhovateľa, preto mu súd uložil vydať uvedenú hnuťelnú vec odporkyňi.

Čo sa týka sporných položiek č. 35- odšťahovač Philips, č. 37 - fotoaparát Panasonic a č. 38 - kamery Sony, v súvislosti s týmito súd udáva, že podľa názoru súdu nesporne uvedené hnuťelné veci patrili do BSM účastníkov, pričom súd neveril tvrdeniam navrhovateľa, že odporkyňa si uvedené hnuťelné veci zobrala, pretože z výpovede odporkyne i brata odporkyne jednoznačne vyplýva, že uvedené hnuťelné veci si z bytu nezobrala, žiadne takéto veci neprinesla ani k svojim rodičom, keď sa k nim od navrhovateľa presťahovala, čo potvrdila i matka odporkyne, na základe čoho súd jednoznačne vyhodnotil, že tieto veci museli zostať v byte u navrhovateľa, preto všetky uvedené tri veci prikázal do výlučného vlastníctva navrhovateľa, a to v zostatkových hodnotách, ako sa zhodli obaja účastníci.

Čo sa týka spornej položky č. 39 - 2 ks plastové okná do garáže, podľa názoru súdu z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že uvedené hnuťelné veci nepatria do BSM účastníkov, finančné prostriedky na kúpu týchto okien dal navrhovateľovi otec navrhovateľa, čo potvrdil vo svojej výpovedi otec navrhovateľa, preto tieto nepatria do BSM účastníkov.

Čo sa týka sporných položiek č. 40 - príklepová vŕtačka a č. 41 - vŕtačka ťahovačka, z výsledkov vykonaného dokazovania podľa názoru súdu nesporne vyplýva, že uvedené hnuťelné veci nepatria do BSM účastníkov, patria do výlučného vlastníctva otca navrhovateľa čo potvrdili vo svojich výpovediach viacerí svedkovia, a to obaja rodičia navrhovateľa, manžel sestry navrhovateľa.

Čo sa týka spornej položky č. 42 - kuchynskej linky a stola, ktorý stôl bol pôvodne zahrnutý pod položkou č. 7, z výsledkov vykonaného dokazovania podľa názoru súdu vyplynulo, že kuchynská linka a stôl nepatria do BSM účastníkov, pretože tieto vyrobil otec odporkyne ako dar pre odporkyňu. Z vykonaného dokazovania súdu vyplynulo, že materiál teda dosky na výrobu kuchynskej linky i stola boli zaplatené z finančných prostriedkov patriacich do BSM účastníkov, avšak následne tieto finančné prostriedky odporkyňi otec odporkyne preplatil a tieto hnuťelné veci, a to linku a stôl v konečnom dôsledku zhotovil

otec odporkyni, ktorý ich daroval odporkyni, preto súd dospel k záveru, že uvedené veci nepatria do BSM účastníkov, a preto uložil navrhovateľovi, aby uvedené hnutelné veci vydal odporkyni.

Čo sa týka uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu toho, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a to sumy 170.000,- Sk, ktorú mu údajne darovali rodičia, v tej súvislosti súd poukazuje na vyššie uvedené odôvodnenie, na základe ktorého dospel k záveru, že uvedené finančné prostriedky boli účastníkmi za právneho trvania manželstva rodičom navrhovateľa vrátené, preto v tejto časti súd podaný návrh ako neopodstatnený zamietol.

Čo sa týka ďalšieho uplatneného nároku, aby navrhovateľovi bolo pri vyporiadaní BSM zohľadnené, že pri rekonštrukcii jednoizbového bytu vložil výlučne jeho finančné prostriedky poskytnuté od jeho rodičov, spolu v hodnote 2729,39 eur, z toho na rekonštrukciu kúpeľne 1675,- eur a na zakúpenie okien 1054,39 eur, v tej súvislosti súd udáva, že súd uveril pravdivosti uvedeným tvrdeniam, že na rekonštrukciu a na zakúpenie uvedených okien boli použité finančné prostriedky poskytnuté rodičmi navrhovateľa, vzhľadom na výpoveď oboch rodičov navrhovateľa, jeho sestry a jej manžela, na základe čoho má navrhovateľ nárok na zohľadnenie sumy 2729,39 eur pri celkovom vyporiadaní BSM.

Preto súd na základe uvedeného o celkovom vyporiadaní BSM účastníkov rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia. Do výlučného vlastníctva navrhovateľa prikázal veci uvedené vo výroku tohto rozhodnutia spolu v hodnote 22.888,- eur, odporkyni veci uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia spolu v hodnote 220,- eur, pričom sa teda jedná o veci spolu v zostatkovej hodnote 23.108,- eur. Keďže navrhovateľ v zmysle výsledkov vykonaného dokazovania na zhodnotenie jednoizbového bytu použil sumu v jeho výlučnom vlastníctve spolu vo výške 2729,39 eur, hodnota vecí patriacich do BSM po odpočítaní uvedenej sumy predstavuje 20.378,61 eur, z čoho polovičný podiel každého z účastníkov je 10.189,30 eur. Keďže odporkyni z titulu vyporiadania BSM pripadli veci spolu v hodnote 220,- eur, z titulu vyporiadania BSM má zaplatiť navrhovateľ odporkyni potom sumu 9.969,30 eur, ktorú mu súd uložil zaplatiť odporkyni v lehote troch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia tak ako požiadal navrhovateľ.

Vzhľadom k tomu, že v konaní z výsledkov vykonaného dokazovania bolo nesporne preukázané, že veci pod položkou č. 17, 29, 42 až 51 nesporne patria do výlučného vlastníctva odporkyne, súd uložil povinnosť navrhovateľovi vydať odporkyni uvedené hnutelné veci v súlade s § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka v platnom znení, v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

V danej veci vznikli štátu trovy konania, a to z titulu vyplatenej odplaty Slovenskej sporiteľni, a.s. za podanie informácie za zaslaný výpis z účtu v sume 24,- eur na základe faktúry č. 2000009730 z 4.9.2014 (č.l. 326 spisu) a z titulu doplatku znalečného vo výške 6,28 eur v zmysle uznesenia 16C 161/2013- 437 z 24.8.2015, teda spolu 30,28 eur, ktoré zaplatil štát z rozpočtových prostriedkov súdu, preto súd k náhrade trov štátu zaviazal v jednej polovici oboch účastníkov konania, a to v zmysle § 148 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na výsledok tohto konania.

O poplatkovej povinnosti oboch účastníkov v predmetnej veci rozhodol súd v súlade s § 2 ods. 1 písm. c Zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov. Súdny poplatok za vyporiadanie BSM v danom prípade predstavuje 3 % z predmetu konania, ktorým v zmysle § 7 ods. 8/ cit. zákona je cena všetkých vecí patriacich do BSM a ostatných hodnôt, ktoré sa pri tom vyporiadávajú, čo v danom prípade predstavuje sumu 23.108,- eur, z čoho 3% predstavujú sumu po zaokrúhlení 693,- eur. Vzhľadom k tomu, že vyporiadanie BSM bolo v záujme oboch účastníkov, o poplatkovej povinnosti každého z účastníkov súd rozhodol v rovnakom rozsahu a teda každého z účastníkov zaviazal k poplatkovej povinnosti vo výške 346,50 eur.

O trovách konania účastníkov v predmetnej veci rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a účastníkovi, ktorý si uplatnil náhradu trov konania t.j. odporkyni, náhradu trov konania priznal len v rozsahu čistého úspechu v konaní. Odporkyňa vo vyjadrení k návrhu žiadala vyplatiť z titulu vyporiadania BSM 14.131,- eur, súd uložil navrhovateľovi zaplatiť jej sumu 9.969,30 eur, úspech odporkyne potom predstavoval po zaokrúhlení 70 %, neúspech odporkyne 30 % a čistý úspech odporkyne potom 40 %, čo z celkovo uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 3657,57 eur, predstavuje 1.463,03 eur, ktoré je jej povinný nahradiť navrhovateľ, keďže bol v konaní v prevažnej časti neúspešný. Uplatnené trovy právneho zastúpenia pozostávali z odmeny za 9 úkonov právnej služby á 398,33 eur (prevzatie vecí, vyjadrenie zástupcovi na predžalobnú výzvu z 27.11.2013, vyjadrenie vo veci samej a vzájomný návrh z 27.1.2014, 5x účasť na pojednávaní v dňoch 23.6.2014, 8.9.2014, 9.10.2014, 22.1.2015, 5.11.2015 a vyjadrenie z 15.10.2014) + 2 x režijný paušál á 7,81 eur, 5 x režijný paušál á 8,04 eur + 2x režijný paušál 8,39 eur, čo predstavuje spolu 3657,57 eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Prievidza na Krajský súd Trenčín, písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 odst.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 odst.1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.